

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 429. Usque Ad Annum 483

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1759

VD18 90117816

§. 11. S. Cyrillus ad Imperatorem & Principes scribit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66052](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66052)

cum eo communicare nollet, instigante Nestorio, Celestius accusavit, quod Manichæus esset; tum eundem, ut in Concilio compareret, vocari iussit; adfuit Philippus, causam suam defensusurus, sed Celestius non comparuit. Ergo alia fraude usus est Nestorius, ut species iustæ condemnationis esset, nempe, quod Cœtus privatos egisset, & Oblationem domi suæ celebrasset, quamvis omnes Clerici testarentur, id, ita exigente occasione, ab ipsis quoque fieri. (*) Huic etiam Concilio verosimiliter tribuitur Canon, qui Concilio Ephesino falso adscribitur, & ita sonat: *Anathema! qui-
cunque dixerit, animam Adami per peccatum fuisse mortuam, cum Diabolus in cor hominis non intret.* His Canon Pelagianus erat.

Sæculum V.
A. C. 430.

Greg. lib. I. I
ep. 31.
v. Garnier.
2. part. p. 6; 1.

§. XI.

S. Cyrillus ad Imperatorem, & Principes scribit.

Cum S. Cyrillus ex Nestorii Epistola, p. I. Conc. præ-Ephes. c. 3. n. 6.

(*) Exemplum Missarum in Domibus, & non Ecclesiis publicis, celebratarum.

Unser Protestant hat in seiner Uebersetzung auf der 360. Seite das Wort: *Domi suæ*, in seinem Haus, ausgelassen. Man könnte denken, es sey ein bloßes Versehen, wenn er nicht sonst verdächtig wäre. Dieser Mann überzeuget sich selbst tausendmal in seiner Uebersetzung, daß er in der wahren Kirche nicht sey.

Sæculum V. præter hæc, quæ aliunde scire pot-
 A. C. 430. erat, comperisset, quod aulam sibi fa-
 ventem haberet, ejusque Hæresin Con-
 stantinopoli dilataretur, ad Imperatorem
 Theodosium, & Principes, Sorores ejus,
 longas Epistolas, seu potius integros de
 Fide Tractatus, scripsit. In eo, quem ad
 Imperatorem direxit, varias contra In-
 carnationem Hæreses notat, Manetis,
 Cerinthi, Photini, Apollinaris, & tan-
 dem Nestorii; neminem autem nominat.
 Singulas Hæreses refutat; Apollinari
 n. 7. 8. &c. immorans, animadvertit, animam ratio-
 nalem Jesu Christi ideò negasse, quod
 n. 17. timeret, ne eum in duas Personas divi-
 deret, si integram in eo Naturam huma-
 nam agnosceret. Tandem amplissime
 Nestorium refutat, iisdem argumentis,
 quæ in Epistola ad Solitarios attulerat,
 n. 25. &c. additis quibusdam aliis. Illis æterni Pa-
 tris Verbis innititur: *Hic est Filius meus*
 n. 36. *dilectus! Attendite!* inquit S. Cyrillus:
 Matth. 17. 5. *quod non dicat: in isto est Filius meus;*
 n. 38. *ut intelligamus, esse unicum.* Argumen-
 tum etiam depromit ab Eucharistia, &
 dicit: *Jesus Christus dat nobis vitam*
tanquam Deus, non solum per partici-
pationem Spiritus S. sed dum carnem suam
nobis dat manducandam. ()* Multo fu-
 fior

(*) Ecce testimonium, pro reali Christi in
 Eucharistia præsentia, omni exceptione majus,
 &

fior est in Tractatu, inscripto Principi- Sæculum V.
 bus Imperatoris Sororibus, Pulcheriæ, A. C. 430.

Arca-
 p. 1. Conc.
 Eph. c. 4. n.

& Argumentum invictum! S. Cyrillus in hac E- 10. 9.
 pistola ad Theodosium Imperatorem præprimis
 demonstrandum sibi proposuerat, æternum Dei
 Filium, & Hominem IESUM CHRISTUM post Incar-
 nationem eandem esse Personam; Hinc argu-
 mentum assumit ex Verbis Dei Patris Matth. XVII.
 v. 5. *Hic est Filius meus Dilectus!* monetque
 lectorem suum, ut bene notet, Deum Patrem
 non dixisse: *In isto homine est Filius meus*, sed:
Hic est Filius meus! ut intelligeremus, Filium
 suum æternum, & istum hominem non esse duos,
 sed unam Personam Divinam. Argumento huic
 addit confirmationem ab Evcharistia desumptam,
 dicens: *IESUS CHRISTUS dat nobis vitam tan-*
quam Deus non solum per participationem Spi-
ritus Sancti, sed dum carnem suam nobis dat
manducandam. Vult dicere: *IESUS CHRISTUS*
dat nobis in Evcharistia vitam tanquam Deus,
quia caro ejus, & Deus in Evcharistia hypo-
statice uniuntur, & in una Persona subsistunt.
 Alioquin nisi Caro Christi in Evcharistia cum
 Deo unita, & vere præsens, nobis daretur, non
 sequeretur, quod intendit S. Cyrillus, vitam no-
 bis in Evcharistia alio modo dari, quam per
 participationem Spiritus Sancti, quod in Sacra-
 mento Baptismi, & quotiescunque homini Gra-
 tia sanctificans datur, contingit; Hic S. Cyril-
 lus duos modos, quibus sanctificamur, quasi sibi
 invicem opponit, nempe per participationem
Hist. Eccles. Tom. VI. C Spir

Sæculum V. Arcadiæ, & Marinæ, quæ omnes Virgi-
A. C. 430. nitatem Deo consecrauerant. Textus
 Patrum

Spiritus S. tantum, & per manducationem carnis JESU Christi; jam vero si in Eucharistia JESU Christi caro, non vere, sed solum symbolice præsens, manducaretur, non alio utique modo quam solum per participationem Spiritus S. Gratia, seu vita, nobis daretur, quia non jam per ipsam carnem Christi, & Deum, id est, per rem ipsam, sed tantum per signum visibile invisibilis Gratia sicut in aliis Sacramentis sanctificaremur.

Rursus; S. Cyrilli mens est, contra Nestorium in JESU Christo, æterno Dei Filio, & Homine, unitatem Personæ demonstrare, & dicit: *Quando JESUS CHRISTUS in Eucharistia nobis carnem suam dat manducandam, dat nobis vitam tanquam Deus, non solum per Participationem Spiritus S.* Scilicet dat nobis in Eucharistia carnem suam, non quæ in Deo, seu in Filio Dei est, ut somniabat Nestorius, sed quæ per unionem Hypostaticam Filius Dei, & Deus est; & in una cum Filio Dei persona subsistit; jam quæro, si S. Cyrillus cum modernis Protestantibus credidisset, JESUM CHRISTUM in Eucharistia non vere, & præsentia reali, sed solum symbolice existentem, dum ejus carnem manducamus, nobis vitam, & Gratiam dare, num ad probandam in JESU CHRISTO, DEO, & HOMINE, Personæ unitatem argumento idoneo utus fuisset? Plane! non alias luculentius in SS. Patribus de Reali præsentia Christi in Eucharistia argumentum occurrit.

Deo

Patrum adducit, & monstrat, ipsos voce Sæculum V.
Theotocos usos fuisse, & Jesu Christi u- A. C. 430.
 nitatem agnovisse, scilicet S. Athanasium,
 Atticum Constantinopolitanum, Antio-
 chum ex Phenice, Amphilochem, Am-
 monem Andrinopolitanum, S. Joannem
 Chrysofomum, Severianum Gabalen-
 sem, Vitalem, & Theophilum Alexan-
 drinum. Advertendum, quod S. Chry-
 sofomum citet, non obstantibus omni-
 bus, quæ gesta fuerant. Deinde sele-
 ctos quosdam ex novo Testamento tex-
 tus affert, ut Jesu Christi Divinitatem,
 & Verbi cum Humanitate unionem pro-
 bet. S. Cyrillus ingenium supra sexum,
 & solidam harum Principum, præprimis
 C 2 S. Pul-

6. 13.

Der unverschämte Uebersetzer hat in einer An-
 merkung gesagt, der heil. Cyrillus sey nicht werth,
 unter die Bischöffe gezählet zu werden, weil er
 die Juden aus der Stadt Alexandria vertrieben.
 Allein seine Ungelassenheit gegen diesen heil. Vate-
 ter rühret aus einem andern Grunde her, als aus
 dem Mitleiden gegen die vertriebenen Juden;
 Nämlich der heil. Cyrillus hat in seinen Schrif-
 ten die wahre Gegenwart Christi in dem heil. Sa-
 crament des Altars unwiderleglich erwiesen, und
 als Vorsteher in der Ephesinischen Kirchenver-
 sammlung den Gewalt des Römischen Stuhles
 sowohl über alle Kirchen im Orient, als im Oc-
 cident unüberwindlich verfochten. Diese zwey
 Stücke haben den heil. Cyrillus unserm protes-
 tantischen Uebersetzer so unerträglich gemacht.

Sæculum V. S. Pulcheriæ, pietatem non ignorabat;
 A. C. 430. hinc tanta cura easdem hac in materia
 erudire conatus est.

§. XII.

S. Cyrillus Papæ scribit. &c.

*S. p. Conc.
 Eph. c. 14.*

Sanctus Cyrillus ad Papam quoque S. Cœlestinum dedit Epistolam, quæ omnium eorum, quæ acta fuerant, rationem reddit. Memorat Epistolam suam ad Solitarios, duas ad Nestorium, & necessitatem, ut se ei opponeret. Dicit, se nulli alteri Episcoporum hactenus hac super causa scripsisse, & statum Ecclesiæ Constantinopolitanæ pingit hunc in modum: *Jam populi ad Congregationem ejus, nempe Nestorii, non accedunt, si levissimi ingenii homines, & assentatores exceperis. Omnia pene Monasteria, & eorum Archimandritæ, pluresque ex ordine Senatorio viri a Conventu absunt, timentes, ne fidem lædant. Et inferius: Sanctitatem tuam certiolem facio, omnes Episcopos Orientis nobis consentire, omnes, præprimis Episcopos Macedonia, offendit, & affligit. Deinde: Noli ab ejus Communione aperte recedere, antequam hæc omnia ad te deferrem. Ergo a Bonitate tua expectamus, ut quid sentias, edicas; an ultra cum ipso communicandum, vel ei præcise denuntiandum, ab omnibus se delectum iri, si pervicaciter in suis opi-*